

**Rapport om förbindelserna mellan Europaparlamentet och nationella parlament under
Lissabonfördraget**

2009–2014
Årsrapport 2013/2014

Detta är en publikation från:
Direktoratet för förbindelser med nationella parlament
Direktör: Christine Verger
E-post: christine.verger@ep.europa.eu
Chef för enheten för lagstiftningsdialog: Patrizia Maria Prode
E-post: patrizia.prode@ep.europa.eu
Chef för enheten för institutionellt samarbete: Francisco Juan Gómez Martos
E-post: francisco.gomezmartos@ep.europa.eu
Manuskriptet färdigställt av: Eschel Alpermann
E-post: eschel.alpermann@ep.europa.eu

ÅRSRAPPORT 2013/2014
INNEHÅLLSFÖRTECKNING

Förord

1. Inledning

2. Viktiga framsteg och trender i det interparlamentariska samarbetet

2.1 Den interparlamentariska konferensen om ekonomisk styrning i EU

2.2 Det gula kortet för förslaget om inrättande av en europeisk åklagarmyndighet

2.3 Fördjupat interparlamentariskt samarbete inom den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken och den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken

2.4 Parlament inom EU i global styrning

3. Institutionaliserade former av parlamentariskt samarbete

3.1 Konferensen mellan parlamentariska organ för EU-frågor (Cosac)

3.2 Konferensen för talmän i EU-ländernas parlament (EU-talmanskonferensen)

3.3. Förbindelserna med Europarådets parlamentariska församling

4. Interparlamentariska sammanträden

4.1 Interparlamentariska utskottssammanträden – mer fokuserade expertutbyten

4.2 Bilateral besök – ett flexibelt och effektivt format

4.3 Videokonferenser – vägen framåt

5. Mekanismen för tidig varning när det gäller subsidiaritet – protokoll nr 2 till Lissabonfördraget

6. Hjälpmedel för informationsutbyte och nätverksarbete

6.1 Interparlamentariskt informationsutbyte i EU-frågor – Ipex

6.2 Europeiskt centrum för parlamentarisk forskning och dokumentation – CERDP

7. Trender i de interparlamentariska förbindelserna 2009–2014

Bilagor

Förord

Denna valperiod går mot sitt slut, och därför vill vi i denna sista årsrapport redogöra för utvecklingen vad gäller det interparlamentariska samarbetet mellan Europaparlamentet och de nationella parlamenten under denna valperiod. Efter över två års framgångsrikt samarbete kommer nu vår sista rapport. Det är den sista vi ansvarar för under denna valperiod i vår egenskap av vice talmän för förbindelserna med de nationella parlamenten. Det är även den sista rapporten för vice talman Miguel Angel Martínez, som går i pension efter att ha tjänstgjort i 22 år vid ett nationellt parlament och i 15 år vid Europaparlamentet. Han har dessutom i flera år innehaft interparlamentariska uppdrag, såsom vice ordförande för VEU:s parlamentariska församling och vice ordförande och ordförande för Europarådets parlamentariska församling. Med andra ord är detta rätt tillfälle att se vad som har uppnåtts sedan Lissabonfördragets ikraftträdande och fram till slutet av denna valperiod och att lämna över stafettpipen till det nyvalda Europaparlamentet.

Det interparlamentariska samarbetet har kommit långt sedan konventet om Europas framtid och har fått ett verkligt uppsving under de senaste åren. Detta återspeglas inte minst i det rekordstora antalet interparlamentariska utskottssammanträden i Europaparlamentets lokaler, som totalt lockat över 1 500 ledamöter av nationella parlament under de senaste fyra åren, och i den senaste tidens återupptagande av gemensamma utskottssammanträden som anordnas av Europaparlamentet tillsammans med ordförandeskapslandets parlament. Det åskådliggörs även av ökningen av jämförande förfrågningar som hanterats av Europeiskt centrum för parlamentarisk forskning och dokumentation, den ökade acceptansen för IpeX som den huvudsakliga plattformen för interparlamentariskt utbyte i EU-frågor mellan nationella parlament och beslutsamheten inom konferensen för talmän i EU-ländernas parlament (EU-talmanskonferensen) att införa två nya format för specialiserade interparlamentariska konferenser.

Under de senaste två åren har EU-talmanskonferensen fått större betydelse på grund av den roll som det interparlamentariska samarbetet getts genom artikel 9 i protokoll nr 1 om de nationella parlamentens roll i Europeiska unionen, och den har visat vägen för hur de framtida interparlamentariska förbindelserna ska formars. EU-talmanskonferensen har uppnått avtal om inrättandet av två nya format för interparlamentarisk kontroll på området för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken och den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken, efter upplösningen av VEU:s parlamentariska församling, och om ekonomisk styrning under 2012 respektive 2013 som en motvikt till trenden med mellanstatligt beslutsfattande bland medlemsstaterna. De första exemplen på dessa nya interparlamentariska konferenser möjliggör en högre grad av parlamentarisk kontroll och demokratisering. Till skillnad från Cosac och själva EU-talmanskonferensen sammanför denna ”andra generation” av interparlamentariska forum även specialister inom deras expertområden. Genom att föra fram och offentligt diskutera frågor som hittills har beslutats på kvällsmöten inom stängda dörrar på EU-nivå, har denna typ av forum potential att bidra till utvecklingen av ett europeiskt offentligt rum för politisk diskussion. Trots Europaparlamentets befogenheter återstår det att se om dessa interparlamentariska konferenser kan skapa en trend mot mer demokratisk ansvarsskyldighet och parlamentarisk kontroll av EU-politiken.

I detta nya sammanhang står Cosac, som firade sin 50-årsdag vid sammanträdet i Vilnius 2013, inför några svåra utmaningar. Detta beror dels på dess sammansättning – huvudsakligen generalister från utskott för EU-frågor –, dels på dess institutionaliserade

karaktär och strikta arbetsordning. I stället för att ge tillräckligt utrymme för interparlamentariska utbyten och diskussioner, vilket är Cosacs stadgeenliga syfte, har det blivit mer av ett forum där nationella och europeiska överordnade meddelar parlamentsledamöterna sina synpunkter. Premiärministrar, ministrar, kommissionsledamöter och andra företrädare för den verkställande makten utgör nu nästan två tredjedelar av talarna. Parlamentsledamöter som inleder debatten utgör däremot endast 16 procent av huvudtalarna och är därmed ett undantag. Åtminstone vid några tillfällen nyligen lyckades Europaparlamentets delegation övertyga ordförandeskapets trojka i Cosac att bjuda in några ledamöter av Europaparlamentet, specialister inom sina respektive sakområden, för att ge underlag till debatterna. Detta skapade intensiva interparlamentariska debatter, vilket visar vad som är möjligt om vilja finns.

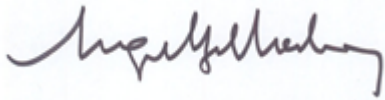
Införandet av bestämmelserna om tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna i protokoll nr 2 till Lissabonfördraget bidrog till att i ett tidigt skede öka de nationella parlamentens medvetenhet om förslag till EU-lagstiftning, även om parlament/kammare när det gällde att dra nytta av denna ”mekanism för tidig varning” ändrade sina interna bestämmelser på olika sätt och med varierande resultat. Det låga antalet ”gula kort” (endast två) där nationella parlament satt igång den obligatoriska omprövning som avses i protokoll nr 2, visar att de nationella parlamenten inte har blockerat förslag till EU-lagstiftning. Tvärtom visar det stora antalet bidrag från nationella parlament som behandlar innehållet i förslag till rättsakter jämfört med det relativt låga antalet motiverade yttranden som uttrycker invändningar i subsidiaritetsfrågor (med ett förhållande på 4,5 till 1) att det finns ett ökande intresse för att aktivt bidra till den politiska diskussionen på EU-nivå.

De interparlamentariska utskottssammanträdena har under de senaste åren behandlat ärenden i ett tidigt skede i lagstiftningen (särskilt ärenden med koppling till antagandet av den fleråriga budgetramen, till exempel viktiga reformer av EU:s politik som regionalpolitik, jordbruk och fiske och fleråriga utgiftsprogram). Samtidigt minskade under 2013 användningen av interparlamentariska utskottssammanträden för dialog med de nationella parlamenten före lagstiftningsarbetet, delvis på grund av färre relevanta kommissionsförslag. Europaparlamentet deltar dock inte aktivt i den politiska dialog mellan kommissionen och de nationella parlamenten som föregår lagstiftningsarbetet (det så kallade Barroso-initiativet) och övervakar den inte systematiskt. På det hela taget har antalet sammanträden mellan experter ökat sedan Lissabonfördraget trädde i kraft, med inte mindre än 58 interparlamentariska utskottssammanträden under perioden 2010–2014, sex gemensamma parlamentariska sammanträden och fem gemensamma utskottssammanträden. Under åren har de interparlamentariska utskottssammanträdena blivit den normala sammanträdesformen för fulltaliga utskottssammanträden med de nationella parlamenten, men detta har inte utslutit andra format, till exempel inbjudningar till endast utskottsordförandena eller stående inbjudningar till nationella parlament. Användningen av videokonferenser är något som kommer att utforskas ytterligare nu när de tekniska förutsättningarna finns vid Europaparlamentet och vid vissa nationella parlament. Sådana konferenser skulle göra det möjligt att anpassa ännu fler sammanträden till de specifika behoven vid expertutbyten, t.ex. mellan föredragande.

Utöver rapportering av fakta och siffror presenterar vi i denna rapport också utvecklingstendenser inom de interparlamentariska förbindelserna under de senaste åren, bland annat att man blivit bättre på att formellt involvera de nationella parlamenten inom EU:s institutionella struktur, att man utvecklat mer institutionaliserade former av sektoriellt samarbete mellan Europaparlamentet och de nationella parlamenten och att det finns ett

behov av att reflektera över Cosacs roll och karaktär som ett forum för interparlamentariskt utbyte. Dessutom tenderar man att hålla färre större möten som behandlar breda politiska frågor men som har begränsad direkt effekt på pågående parlamentariska aktiviteter, samtidigt som det hålls mer specialiserade möten om specifika politiska frågor eller förslag till lagstiftning. Slutligen behandlas också utarbetandet av flexibla och särskilt anpassade mötesformer, som tekniskt bygger på användning av videokonferenser.

Under nästa valperiod kommer Europaparlamentet att ställas inför nya utmaningar när det gäller interparlamentariskt samarbete, till följd av ständigt snävare ekonomiska villkor, ökande internationell konkurrens, geostrategisk och politisk instabilitet och medborgarnas tydliga apati och besvikelse över den aktuella europeiska integrationsprocessen. Särskilt i den sistnämnda frågan kan parlamentariskt samarbete bidra till att ge ny kraft åt det europeiska projektet. Demokratien kan inte införas ovanifrån utan kan endast blomstra när medborgarna deltar i processen och när alla institutioner – på alla nivåer – utövar sina rättigheter och sitt ansvar på ett effektivt och konsekvent sätt. Av detta framgår underförstått principen att parlamentarisk kontroll och ansvarsskyldighet måste utövas på den nivå där besluten fattas. Spänningar och meningsskiljaktigheter kommer alltid att vara oundvikliga. Det viktigaste är dock viljan att arbeta konstruktivt tillsammans för att övervinna dessa och styra EU:s och dess medlemsstaters politik i riktning mot unionens grundläggande principer och dess främsta mål enligt artiklarna 2 och 3 i EU-fördraget.

Miguel Ángel Martínez
Vice talman

Othmar Karas
Vice talman

1. Inledning

För tredje gången sedan Lissabonfördraget trädde i kraft presenterar vi en årsrapport om utvecklingen vad gäller de interparlamentariska förbindelserna mellan Europaparlamentet och de nationella parlamenten. Till skillnad från tidigare årsrapporter fokuserar årsrapporten för 2013/2014 inte bara på utvecklingen under rapporteringsperioden, utan också på trender och utsikter på längre sikt inom det interparlamentariska samarbetet. När vi närmar oss slutet av denna valperiod, och fyra år har gått sedan Lissabonfördragets nya bestämmelser om interparlamentariskt samarbete och de nationella parlamentens roll trädde i kraft, är det dags att analysera de framsteg som gjorts med att genomföra det nya fördraget. Därför har ett avslutande kapitel om utvecklingen i de interparlamentariska förbindelserna under perioden 2009–2014 lagts till i årets rapport.

2. Viktiga framsteg och trender i det interparlamentariska samarbetet

2.1 Den interparlamentariska konferensen om ekonomisk styrning i EU

Den senaste tidens utveckling när det gäller den ekonomiska styrningen i EU, bland annat antagandet av det mellanstatliga fördraget om stabilitet, samordning och styrning inom Ekonomiska och monetära unionen (TSCG/"finanspakten") och flera lagstiftningsåtgärder – det så kallade "sexpaket" och "tvåpaket" – som reaktion på den ekonomiska och finansiella krisen, har avsevärt förändrat den europeiska styrningen. Samtidigt har denna utveckling gett upphov till ett antal frågeställningar, särskilt när det gäller demokratisk legitimitet och ansvarsskyldighet. Dessa grundläggande principer måste visserligen garanteras på den nivå där besluten fattas och genomförs, men Europaparlamentet har länge ansett att interparlamentariskt samarbete har en mycket viktig kompletterande roll att spela i detta avseende¹. På initiativ av de utskott i Europaparlamentet som är berörda när det gäller ekonomisk styrning, nämligen utskottet för ekonomi och valutafrågor (ECON), budgetutskottet (BUDG) och utskottet för sysselsättning och sociala frågor (EMPL), och med uppbackning av EU-talmanskonferensens stöd för ett sådant möte, stod Europaparlamentet i februari 2012 värd för en interparlamentarisk konferens om den europeiska planeringsterminen för samordningen av den ekonomiska politiken.

Ett år senare, i januari 2013, vidareutvecklades detta möte och bytte namn till *Europeiska parlamentsveckan om den europeiska planeringsterminen*. De tre interparlamentariska utskottssammanträden som anordnades inom ramen för denna vecka var de mest framgångsrika sammanträdena i fråga om deltagande. Sammanlagt deltog 100 ledamöter från 33 parlamentskammare (från 26 medlemsstater) och omkring 70 ledamöter av Europaparlamentet. Diskussionerna fokuserade på den europeiska planeringsterminen, demokrati och subsidiaritet, den europeiska planeringsterminens inverkan på åtstrammingsåtgärder och utsikter till tillväxt, kampen mot ungdomsarbetslösheten, den sociala effekten av ekonomiska anpassningsprogram i medlemsstater med finansiella svårigheter och EU-budgetens roll för att stödja uppnåendet av medlemstaternas mål i samband med den europeiska planeringsterminen.

I en skrivelse till talmännen i alla nationella parlament efter evenemanget underströk Europaparlamentets talman Martin Schulz att debatterna gjorde det möjligt för deltagarna att i

---

¹ Se Europaparlamentets resolution av den 1 december 2011 om den europeiska planeringsterminen för samordningen av den ekonomiska politiken, ingressen, skälen E, F och J.

en mycket konstruktiv anda som kännetecknades av verkligt samarbete diskutera de olika prioriteringarna och politiska lösningarna under planeringsterminen och dra lärdom varandras erfarenheter av att förbättra och genomföra dem. Detta stärker den europeiska planeringsterminens demokratiska dimension på både nationell nivå och EU-nivå.

Samtidigt föreskriver bestämmelserna om finanspakten att man ska anordna en interparlamentarisk konferens för att ”diskutera budgetpolitiska och andra frågor som omfattas av ... fördraget”². Under talmanskonferensen i Nicosia i april 2013 nåddes en överenskommelse om att genomföra bestämmelserna i artikel 13 i fördraget om stabilitet, samordning och styrning inom Ekonomiska och monetära unionen. Detta öppnar nya möjligheter för parlamentarisk tillsyn via ett intensivare interparlamentariskt samarbete inom ramen för den ekonomiska styrningen. Varje höst ska parlamentet i den medlemsstat som innehar rådets ordförandeskap anordna en konferens i sina lokaler. Varje år ska också Europaparlamentet och parlamentet i den medlemsstat som innehar rådets ordförandeskap gemensamt anordna en andra konferens i Europaparlamentets lokaler i Bryssel.

I linje med denna överenskommelse anordnades den första artikel 13-konferensen i Vilnius den 16–17 oktober 2013. Parlamentsledamöterna diskuterade en lång rad frågor med koppling till EU:s ekonomiska styrning, såsom ramen för ekonomisk styrning efter krisen, en bankunion och finansiell integration inom EU, budgetkonsolidering och strukturreformer i Europa.

Den andra konferensen om ekonomisk styrning organiserades gemensamt av Europaparlamentet och det grekiska parlamentet den 20–22 januari 2014 i Europaparlamentets lokaler i Bryssel. Konferensen lockade rekordmånga deltagare. Omkring 150 ledamöter av nationella parlament, 60 ledamöter av Europaparlamentet och ytterligare 100 tjänstemän från nationella parlament deltog i det tre dagar långa evenemanget som gav möjlighet att diskutera ämnen alltifrån *stärkt finanspolitisk tillsyn inom EMU till de ekonomiska anpassningsprogrammets demokratiska legitimitet*. Liksom tidigare år kombinerade konferensen ett antal plenarsessioner med parallella utskottssammanträden i utskottet för ekonomi och valutafrågor, budgetutskottet och utskottet för sysselsättning och sociala frågor. Det är värt att notera att Europaparlamentets officiella sammanträdeskalender för 2014 innehöll en nyhet: en specifik vecka som nu är markerad som ”Europeiska parlamentsveckan” och under vilken evenemanget ska hållas. Nästa konferens enligt artikel 13 i fördraget om stabilitet, samordning och styrning inom Ekonomiska och monetära unionen ska enligt planerna hållas i Rom hösten 2014.

2.2 Det gula kortet för förslaget om inrättande av en europeisk åklagarmyndighet

Lissabonfördraget betecknas ofta som ”parlamentens fördrag”, inte minst eftersom dess protokoll nr 2 ger de nationella parlamenten rätt att pröva om förslag till EU-lagstiftning är förenliga med subsidiaritetsprincipen. För första gången sedan Lissabonfördraget trädde i kraft, gav ett kommissionsförslag under 2012 upphov till det så kallade ”gula kort”-förfarandet, dvs. en obligatorisk omprövning utförd av den utfärdande institutionen. I september 2012 beslutade kommissionen att dra tillbaka sitt så kallade Monti II-förslag, dock inte på grund av bristande förenlighet med subsidiaritetsprincipen utan för att man hade kommit fram till att det var osannolikt att förslaget skulle kunna få det politiska stöd inom Europaparlamentet och rådet som krävdes för att det skulle kunna antas.

---

² Artikel 13 i fördraget om stabilitet, samordning och styrning inom Ekonomiska och monetära unionen.

Under 2013 inleddes det obligatoriska förfarandet för omprövning ("gult kort") för andra gången. Tretton motiverade yttranden mottogs från nationella parlament/kammare med avseende på förslaget till rådets förordning om inrättande av Europeiska åklagarmyndigheten³.

De motiverade yttrandena innehöll ett antal invändningar mot förslaget, bland annat att kommissionen inte följt väsentliga procedurkrav, närmare bestämt inkluderandet av en detaljerad redogörelse i kommissionens motivering, brist på tillräckliga belegg för mervärdet av inrättandet av Europeiska åklagarmyndigheten i jämförelse med hur väl medlemsstaternas rättssystem fungerar, antagandet att Europeiska åklagarmyndighetens "överstatliga modell" på ett oproportionerligt sätt skulle begränsa medlemsstaternas nuvarande suveränitet på det straffrättsliga området och preferensen att stärka de befintliga formerna för samarbete såsom Olaf eller att införa förebyggande åtgärder vid ansökning om EU-medel.

Inom en månad tillhandahöll kommissionen en analys av de motiverade yttrandena⁴. I vart och ett av fallen drog den slutsatsen att dess förslag är förenligt med subsidiaritetsprincipen. Kommissionen drog därför den sammantagna slutsatsen att ett tillbakadragande eller en ändring av förslaget inte krävdes och att förslaget skulle kvarstå. Kommissionen tillade dock att den skulle ta hänsyn till de motiverade yttrandena under lagstiftningsförfarandet. Europaparlamentet har nyligen antagit sin ståndpunkt vid första behandlingen utifrån ett betänkande från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor⁵.

2.3 Fördjupat interparlamentariskt samarbete inom den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken och den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik

Efter slutsatserna från EU-talmanskonferensen i Warszawa 2012 hölls den första interparlamentariska konferensen för gemensam utrikes- och säkerhetspolitik och gemensam säkerhets- och försvarspolitik i Paphos (Cypern). Vid detta tillfälle beslutades arbetsmetoderna för framtida sammanträden, till exempel delegationernas storlek, Europaparlamentets roll i anordnandet av sammanträdena och hur ofta dessa skulle hållas.

Under 2013 hölls den andra och den tredje konferensen för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken/den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik: i Dublin den 24–25 mars anordnad av det irländska parlamentet, där man fokuserade på förebyggande av konflikter, den övergripande strategin på Afrikas horn och fredsprocessen i Mellanöstern, och den 4–6 september i Vilnius, anordnad av det litauiska parlamentet, där man fokuserade på det östliga partnerskapet och Europeiska rådets möte i december 2013 angående försvar och Syrien.

---

³ COM(2013)0534. De motiverade yttrandena stod för 18 av 56 röster och överskred därmed den tröskel som krävs för förslag till rättakter som faller inom ramen för området med frihet, säkerhet och rättvisa (på grundval av artikel 76 i EUF-fördraget).

⁴ COM(2013)0851. Meddelande av den 27 november 2013.

⁵ Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 25 februari 2014 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2014 om anpassning till artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt av ett antal rättsakter på området rättsliga frågor som föreskriver tillämpning av det föreskrivande förfarandet med kontroll, P7_TC1-COD(2013)0220.

Under perioden inför båda dessa konferenser förde Europaparlamentet ett nära samarbete med ordförandelandets parlament om att anordna konferensen (dagordning och inbjudna talare), bidra till utarbetandet av slutsatserna och se över den aktuella arbetsordningen.

I enlighet med besluten från EU-talmanskonferensen och slutsatserna från den första interparlamentariska konferensen genomför en särskild granskningskommitté nu en inledande översyn av de praktiska arrangemangen för dessa konferenser, med sikte på att lämna förslag för övervägande vid den talmanskonferens som ska hållas i Rom våren 2015. Kärnan i dessa rekommendationer är att man ska förbättra konferensen utifrån dess aktuella arbetsordning och till exempel uppnå mer fokuserade debatter, utveckla parallella workshoppar och utarbeta kortare operativa slutsatser. Man diskuterar fortfarande förslag i riktning mot att utveckla konferensen till en fullfjädrad parlamentarisk församling. I linje med slutsatserna från EU-talmanskonferensen i Stockholm 2010 ställer sig Europaparlamentet inte positivt till sådana förändringar.

2.4 Parlament inom EU i global styrning

Under de senaste årtiondena har regeringar skapat ett stort antal internationella organisationer och informella grupperingar. Inom många av dessa organ fattar regeringar eller deras företrädare beslut eller antar politiska riktlinjer som påverkar människors liv runtom i världen. Den globala styrningen får inte överlåtas åt endast regeringar och diplomater utan måste involvera medborgarna och deras valda företrädare. Parlamentsledamöterna måste spela en roll i denna process. Trots att framsteg har gjorts under den senaste tiden och många av dessa organisationer har någon form av parlamentarisk dimension, är dagens situation fortfarande långt ifrån tillfredsställande.

Därför anordnade Europaparlamentets båda vice talmän med ansvar för förbindelserna med de nationella parlamenten, Miguel Angel Martínez och Othmar Karas, ett parlamentariskt forum för ”parlament inom EU i global styrning”. Evenemanget ägde rum den 18 februari 2014 i Europaparlamentets lokaler i Bryssel. Det sammanförde 28 ledamöter av nationella parlament från 16 parlamentskammare i 14 länder, 8 ledamöter av Europaparlamentet samt företrädare för EU-institutionerna, internationella organisationer och icke-statliga organisationer.

I en livlig debatt diskuterade konferensdeltagarna rollen för parlamenten och demokratin i eran av ”global inrikespolitik” och de europeiska parlamentens aktiviteter i multinationella organisationer och internationella forum, och presenterade globala initiativ och nätverk som sammanför parlamentsledamöter som arbetar med samma frågor⁶.

3. Institutionaliserade former av samarbete

3.1 Konferensen mellan parlamentariska organ för EU-frågor (Cosac)

Cosac, konferensen mellan parlamentariska organ för EU-frågor, som inrättades i november 1989 i Paris, firade 2013 sin 50:e plenarsession i Vilnius. Cosac är unikt eftersom det är det enda interparlamentariska forum som nämns i Lissabonfördraget (protokoll nr 1). Det nationella parlamentet i den medlemsstat som innehar det roterande

---

⁶ Alla mötesdokument och all bakgrundsinformation finns tillgängliga på konferensens webbplats: <http://www.europarl.europa.eu/webnp/cms/pid/1983>.

rådsordförandeskapet spelar en ledande roll i att fastställa riktningen för arbetet inom Cosac. Det stöds av en ordförandetrojka där Europaparlamentet är en permanent medlem och har organisatorisk stöd av ett litet sekretariat, för vilket Europaparlamentet är värd och vilket leds av en tjänsteman som ett nationellt parlament har avsatt för uppdraget ("permanent medlem").

Trenden mot ett mer samarbetsorienterat tillvägagångssätt, som etablerats sedan Cosacs polska ordförandeskap 2011, konsoliderades 2013. Under hela de irländska och litauiska ordförandeskapen bidrog Europaparlamentet avsevärt till Cosacs arbete. Vid de båda plenarsammanträdena i Dublin och i Vilnius spelade flera ledamöter av Europaparlamentet en aktiv roll. De irländska och litauiska parlamenten bjöd in fyra ledamöter av Europaparlamentet för att vara huvudtalare vid Cosacs plenarsammanträden nr 49 och nr 50 och en ledamot av Europaparlamentet som förste svarande. Deras anföranden och svar på frågor från deltagarna bidrog till att skapa en verkligt europeisk och interparlamentarisk debatt om frågor som utvecklingspolitik, valen till Europaparlamentet 2014, demokratisk legitimitet i EU, genomförandet av Europa 2020-strategin, utvidgningen och grannskapspolitiken. Dessutom inkluderade Europaparlamentets delegationer till Dublin och Vilnius ledamöter från flera av Europaparlamentets utskott, vilket underlättade inlägg av ledamöter av Europaparlamentet med specialisering inom frågorna på dagordningen.

Man kan också med tillfredsställelse konstatera att andra parlament helhjärtat deltog i diskussionerna och bidrog till Cosac-debatternas livliga karaktär. Med huvudtalare från de nationella parlamenten och Europaparlamentet främjades tydligt den interparlamentariska karaktären på Cosac-sammanträdenas debatter. Ytterligare en fasett av det interparlamentariska utbytet utgjordes av att Europaparlamentets före detta talman Pat Cox hade bjudits in till Vilnius, där han gav ett starkt vittnesmål om Europaparlamentets parlamentariska diplomati, exemplifierat av hans tjänsteresa till Ukraina.

Båda ordförandeländernas parlament gjorde framgångsrika försök att vara innovativa och förnya Cosac-sammanträdenas format, bland annat genom att införa en paneldebatt, som erbjöd ett forum för unga medborgare som företräder minoritetsgrupper, och genom att lägga in (välbesökta och livliga) informella lunchsessioner om parlamentsrutiner vid selektiv EU-granskning respektive om de nationella parlamentens roll i att forma och kontrollera EU:s beslutsfattande. Utöver det ordinarie Cosac-sammanträdet anordnade det litauiska ordförandeskapet en rad kompletterande evenemang i anslutning till detta, till exempel ett parlamentariskt Östersjöforum och det första kvinnoforumet inom Cosac någonsin, vilket kan vara något att utforska mer i framtiden.

Cosacs plenarsammanträden föregås traditionellt av sammanträden i de stora politiska grupperna där ordförandena i Europaparlamentets delegation agerar ordförande eller medordförande. Det litauiska ordförandeskapet bad för första gången Cosac-delegater från de nationella parlamenten att registrera sig för sammanträdet och ange sin politiska tillhörighet, vilket underlättade gruppssammanträdenas organisation och ökade deltagandet påtagligt. Protokoll från det 50:e Cosac-sammanträdet var det första som angav talarnas politiska tillhörighet, vilket ökar politiseringen av Cosac.

Av Cosac-sammanträdena och halvårsrapporterna 2013 framgår tydligt att ett antal nationella parlament är frustrerade över att de inte är tillräckligt involverade i EU-frågor, bland annat när det gäller deras befogenheter att granska sina regeringar. Dessa parlament ställer krav på större deltagande i beslutsprocessen på EU-nivå, särskilt lagstiftningsprocessen, med eller

utan fördragsändringar. Mot denna bakgrund behövde Europaparlamentets delegation, som företrädare för en EU-institution, upprepade gånger insistera på att EU-fördragen måste respekteras. I samband med antagandet av bidragen och slutsatserna behövde delegationen också påminna de nationella parlamenten om att Europaparlamentet också är medlem av Cosac och att de antagna texterna därför måste respektera Europaparlamentets roll och rättigheter som EU-institution. När detta inte lyckades måste Europaparlamentets delegation ta avstånd från beslut som fattats genom att betona att Europaparlamentet tillbakavisade alla tolkningar av förslagen i bidragen som skulle strida mot fördragets ordalydelse och anda och den aktuella balansen mellan nationella institutioner och Europaparlamentet.

3.2 Konferensen för talmän i EU-ländernas parlament (EU-talmanskonferensen)

EU-talmanskonferensen är det styrande organet för interparlamentariskt samarbete och sammanträder varje vår i det land som innehade rådets tjänstgörande ordförandeskap under det andra halvåret föregående år. EU-talmanskonferensen föregås av ett förberedande sammanträde för generalsekreterarna i de deltagande länderna⁷.

Vid den EU-talmanskonferens som hölls i Nicosia den 21–23 april 2013, där talman Martin Schulz aktivt deltog, nåddes en överenskommelse om hur artikel 13 i fördraget om stabilitet, samordning och styrning inom Ekonomiska och monetära unionen ska tolkas (→ 2.1).

Vid diskussionen om den roll som EU:s nationella parlament och Europaparlamentet har i att främja demokrati och mänskliga rättigheter i tredjeländer, betonade talmännen att jämlika partnerskap och stöd skulle kunna bidra till att inrätta välfungerande parlament, som bör präglas av ömsesidig respekt, jämlik och effektiv representation, insyn, ansvarsskyldighet och effektivitet på både nationell och internationell nivå. Talmännen uppmuntrade de nationella parlamenten och Europaparlamentet att fortsätta vara aktiva på detta område, bland annat genom tekniskt stöd, utbyten och program för partnersamverkan.

Talmännen diskuterade även hur man skulle minska avståndet mellan medborgarna och Europeiska unionen och drog slutsatsen att parlamenten bör agera för att främja debatter i EU-frågor (både på nationell nivå och på interparlamentarisk nivå) och att interparlamentariskt samarbete bör inkludera utbyte av information om hur man ytterligare stimulerar en ökad medvetenhet bland medborgarna om deras rättigheter och om EU-frågor i allmänhet. De framhöll särskilt vikten av att uppmuntra medborgarna att utöva sina rättigheter som väljare och betonade behovet av att se till att relevansen av beslut på EU-nivå samt deras effekt på medborgarnas liv klart framgår för medborgarna, för att främja deras deltagande i valet till Europaparlamentet.

När det gäller frågan om vad parlamenten kan göra för att stärka den sociala sammanhållningen i tider av åtstramning underströk talmännen att parlamenten i EU måste se till att genomförandet av den europeiska planeringsterminen sker på ett demokratiskt och öppet sätt, med respekt för principen om demokratisk ansvarsskyldighet. Dessutom underströks att parlamenten bör vara nära involverade i att forma och genomföra ramen för starkare ekonomiska och sociala reformer på nationell nivå.

---

⁷ Alla handlingar som hör till EU-talmanskonferensens sammanträden och generalsekreterarnas förberedande sammanträden finns tillgängliga på Ipex webbplats www.ipex.eu.

Talmännen välkomnade också det intensifierade arbetet med och metoderna för att främja Ipex (→ 6.1) som det huvudsakliga instrumentet för tekniskt stöd vid informationsutbyte mellan parlamenten inom EU och med EU-institutionerna i EU-relaterade frågor. De stödde förslaget att Ipex ska hantera dokumenten för ytterligare interparlamentariska konferenser (→ 2.1 och 2.3) liksom även den befintliga webbplatsen för talmanskonferensen.

3.3. Förbindelserna med Europarådets parlamentariska församling

Överenskommelsen mellan Europaparlamentet och Europarådets parlamentariska församling, som undertecknades 2007, ålade de båda institutionerna att eftersträva bättre samarbete och samordning av verksamhet. Båda institutionerna ändrade sina respektive arbetsordningar i enlighet med detta, varvid särskilt tonvikt lades vid effektiva arbetsförbindelser mellan de behöriga utskotten på båda sidor. Europaparlamentets talmanskonferens hade dessutom regelbundna utbyten med ordförandekommittén för de politiska grupperna i Europarådets parlamentariska församling för att granska de aktuella förbindelserna och områden för förbättringar. Ett så kallat gemensamt informellt organ av företrädare från Europaparlamentets utskott och från Europarådets parlamentariska församling enades om förfarandet för involvering av Europaparlamentet vid utnämning av domare vid Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna.

Det uppgavs dock vid flera tillfällen att andan i överenskommelserna och förklaringarna alltför sällan omsattes i konkreta åtgärder. Särskilt vid övervakningen av grundläggande rättigheter finns det risk för att det skapas parallella strukturer och parallella standarder inom de båda församlingarna. Slutligen innebär EU:s anslutning till den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna en stor möjlighet att undvika risken att drabbas av en allt värre kontraproduktiv konkurrens.

Oenigheter inom EU:s ministerråd har ytterligare fördröjt EU:s anslutning till den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna. Förhoppningsvis kommer detta att uppnås under 2014. Om så sker, kommer det att utgöra ett tillfälle till närmare samarbete mellan Europaparlamentet och Europarådet på såväl politisk som administrativ nivå. Mötet mellan talmanskonferensen och ordförandekommittén för de politiska grupperna i Europarådets parlamentariska församling den 9 januari 2014 belyste behovet av mer kompletterande funktioner och bättre synergi mellan de båda institutionerna i frågor av gemensamt intresse. I sitt anförande vid vintersessionen 2014 i den parlamentariska församlingen uttalade sig talman Martin Schulz positivt om ett djupare samarbete på varaktig basis, särskilt när det gäller valövervakning.

4. Interparlamentariska sammanträden

4.1 Interparlamentariska utskottssammanträden – mer fokuserade expertutbyten

Under de senaste åren har tre huvudsakliga former för interparlamentariska sammanträden utvecklats för att tillhandahålla forum för utbyte av information och synpunkter i utvalda frågor. Interparlamentariska utskottssammanträden är sammanträden som anordnas på initiativ av ett eller flera utskott i Europaparlamentet med stöd av direktoratet för förbindelser med de nationella parlamenten. Dessa sammanför ledamöter i specialiserade utskott i Europaparlamentet och motsvarande utskott i de nationella parlamenten. Dessa sammanträden ska inte förväxlas med gemensamma utskottssammanträden eller gemensamma parlamentariska sammanträden, vilka anordnas gemensamt av

Europaparlamentet och parlamentet i det land som innehar rådets tjänstgörande ordförandeskap. Gemensamma parlamentariska sammanträden behandlar breda politiska ämnen medan gemensamma utskottssammanträden är möten mellan sektoriella utskott inom Europaparlamentet och utskott i nationella parlament som huvudsakligen omfattar de politikområden där EU har lagstiftande befogenheter enligt det ordinarie lagstiftningsförfarandet.

Under 2013 anordnades 17 interparlamentariska utskottssammanträden och motsvarande workshoppar. Detta är det högsta antal interparlamentariska utskottssammanträden som någonsin noterats, och de involverade 14 ständiga och särskilda utskott vid Europaparlamentet. Sammanlagt 374 ledamöter av nationella parlament (plus 9 från länder utanför EU) och 396 ledamöter av Europaparlamentet deltog i dessa sammanträden. De ämnen som diskuterades sträckte sig från *fri rörlighet för medborgare till den europeiska terminen för samordningen av den ekonomiska politiken* (där de tre mest direkt berörda utskotten i Europaparlamentet medverkade gemensamt), *den gemensamma europeiska köplagen och framtiden för det europeiska försvaret*. Utskottet för industrifrågor, forskning och energi var dessutom, tillsammans med sin litauiska motpart, värd för ett gemensamt utskottssammanträde om *EU:s inre energimarknad för det 21:a århundradet*, en av de viktigaste prioriteringarna för det litauiska ordförandeskapet. I detta sammanträde deltog 32 ledamöter från nationella parlament (plus fyra från länder utanför EU).

Utöver Europeiska parlamentsveckan (→ 2.1) var det mest framgångsrika enskilda interparlamentariska sammanträdet när det gäller deltagande det interparlamentariska utskottssammanträdet med utskottet för rättsliga frågor och utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor om skapandet av ett område med frihet, säkerhet och rättvisa – det rådande läget beträffande polissamarbete och straffrättsligt samarbete. I detta deltog 35 ledamöter från 21 nationella parlament (26 kammare), inklusive Kroatien och Norge. Framgång kan emellertid inte mätas enbart i siffror, eftersom vissa av de sammanträden som anordnades under 2013 liksom under tidigare år avsiktligt hade formatet sammanträden för enbart utskottsordförande, med syfte att möjliggöra en mer fokuserad diskussion.

Jämfört med 2012 ändrades den tematiska inriktningen för interparlamentariska utskottssammanträden under 2013 till ämnen med koppling till lagstiftningsarbetet i parlamentsutskott och omfattade bland annat bredare frågor som ”Åtnjuter medborgarna fri rörlighet?”, ”Politisk samstämmighet för utveckling: hur Europaparlamentet och nationella parlament kan arbeta tillsammans”, ”Kvinnors svar på krisen” och ”Framtiden för det europeiska försvaret”. Sammanträden angående specifika lagförslag fortsatte emellertid (t.ex. om könsbalans i bolagsstyrelser, den gemensamma europeiska köplagen och Europol).

År 2013 utvecklades också nya inslag i de interparlamentariska utskottssammanträdena, till exempel sammanträden om jämlik och effektiv tillämpning av EU-lagstiftningen (om miljö), genomförandet av EU:s strategiska ram och handlingsplan (för mänskliga rättigheter och demokrati) och den parlamentariska kontrollen av utgifter. I och med den offentliga interparlamentariska diskussionen om ekonomisk styrning, som kompletterar det mellanstatliga beslutsförfarandet inom stängda dörrar, upprätthölls ytterligare ett nytt inslag under 2013 (och 2014). Om denna trend skulle fortsätta skulle en ny form av interparlamentarisk arena kunna utvecklas i framtiden – ett forum för parlamentarisk kontroll, för en praktisk kontroll av hur EU:s lagar genomförs på plats och ett forum för att föra fram

ämnena för öppen diskussion på EU-nivå där regeringar fattar beslut på kvällsmöten. Kort sagt utgör detta en grund för mer demokratisk ansvarsskyldighet och kontroll.

4.2 Bilateral besök – ett flexibelt och effektivt format

Bilateral besök ger möjlighet till en mer informell och fokuserad dialog på initiativ av det besökande parlamentet/kammaren. Europaparlamentet erbjuder logistiskt stöd genom att tillhandahålla sammanträdeslokaler och tolkning samt genom att stå för utgifter för arbetsluncher i dess lokaler.

Liksom under tidigare år var bilaterala besök relativt vanliga under 2013, och Storbritanniens parlament (båda kamrarna) var det mest aktiva. Det kan hävdas att de bilaterala besökens potential inte har utnyttjats till fullo, eftersom endast 19 parlamentskammare (inklusive Nordiska rådet) utnyttjade denna viktiga typ av interparlamentariskt samarbete. Detta är desto mer förvånande eftersom nationella parlamentsledamöter i denna typ av sammanträden har möjlighet att fastställa sin egen dagordning och föra diskussioner med centrala aktörer i Europaparlamentet i frågor som är av intresse för dem. Under 2013 gjordes ett ökat antal – 13 stycken – bilaterala besök på tjänstemannanivå en möjlighet som utnyttjades av sju kammare för internationell fortbildning. En fullständig överblick över de 43 bilaterala besöken under 2013, där 124 parlamentsledamöter och 167 anställda vid nationella parlament deltog, ges i bilaga III.

4.3 Videokonferenser – vägen framåt

Videokonferenser erbjuder stora möjligheter till interparlamentariskt samarbete. Under de senaste åren har Europaparlamentets avdelningar utvecklat en teknisk lösning som möjliggör videokonferenser med utmärkt bild- och ljudkvalitet och tolkning till flera språk.

Sedan 2013 erbjuds denna teknik som en permanent tjänst vid Europaparlamentet, och dess officiella lansering åtföljdes av flera marknadsföringsinsatser. I september 2013 kunde tjänstemän vid de nationella parlamenten med ansvar för EU-frågor bevittna kapaciteten för den nya tekniken i en direktsänd flerspråkig videokonferens mellan Europaparlamentet i Bryssel, det litauiska parlamentet i Vilnius och det portugisiska parlamentet i Lissabon. Europaparlamentet har också gett de nationella parlamenten möjlighet att delta i ett av dess ordinarie interparlamentariska sammanträden via videokonferens, och kommer att sträva efter att göra detta i framtiden när det finns möjlighet.

Av praktiska skäl har det nya systemet fortfarande vissa begränsningar, till exempel när det gäller antalet sammanträdeslokaler vid Europaparlamentet utrustade med denna teknik, antalet tolkningskanaler som finns tillgängliga för de deltagande platserna och det maximala antalet videokonferenser med tolkning som kan hållas vid Europaparlamentet per vecka. Dessutom är det viktigt att notera att en videokonferens med ett nationellt parlament enbart kan genomföras om den utrustning som används av detta nationella parlament uppfyller samma tekniska standarder som Europaparlamentets system. Erfarenhet har visat att det är viktigt att genomföra tekniska test på administrativ nivå innan en videokonferens med ett nationellt parlament planeras i mer detalj.

Under hösten 2013 inledde Europaparlamentets avdelningar därför en teknisk undersökning bland de nationella parlamenten för att samla in uppdaterade uppgifter om deras utrustning för videokonferenser. I början av 2014 delgavs alla nationella parlament resultaten, vilket bör underlätta anordnandet av videokonferenser i framtiden.

5. Mekanismen för tidig varning när det gäller subsidiaritet – protokoll nr 2 till Lissabonfördraget

En av de viktigaste aspekterna av utvecklingen av EU:s rättsliga struktur under de senaste åren har varit genomförandet av protokoll nr 2 till Lissabonfördraget. Protokollet ger de nationella parlamenten rätt att granska förslag till EU-rättsakter som inte omfattas av Europeiska unionens exklusiva befogenhet och motsätta sig deras antagande om de anser att subsidiaritetsprincipen inte har följts. Protokollet föreskriver ett förfarande för obligatorisk omprövning från den utfärdande institutionens sida, i normalfallet kommissionen, av ett lagförslag när motiverande yttranden över vissa tröskelvärden mottagits⁸. Två förfaranden föreskrivs, informellt kallade förfarandet med ”gult kort” och förfarandet med ”orange kort” (i det senare fallet är skyldigheterna mer tvingande).

Denna mekanism för tidig varning har fört med sig förändringar i Europaparlamentets arbetsmetoder, bland annat förändringar av dess arbetsordning. De nationella parlamenten har å sin sida använt denna möjlighet för att granska inte bara aspekter som gäller subsidiaritetsprincipen, utan också en rad andra frågor, även innehållet i lagförslagen. Detta återspeglas i det faktum att det av de 1 546 handlingar som mottagits från de nationella parlamenten sedan protokollet trädde i kraft i slutet av december 2013 (gällande sammanlagt 439 rättsakter som översändes till de nationella parlamenten för granskning) enbart är 276 som är ”motiverade yttranden”, dvs. handlingar som motsätter sig antagandet av en rättsakt på grundval av en påstådd överträdelse av subsidiaritetsprincipen. De återstående 1 270 är vad vi betecknar som ”bidrag”, som behandlar diverse andra frågor.

Under 2013 översändes 87 motiverade yttranden gällande 115 förslag till rättsakter som överlämnats för parlamentarisk granskning. De nationella parlamenten översände ytterligare 226 bidrag. Detta kan jämföras med 71 motiverade yttranden och 221 bidrag som översändes under 2012 gällande 79 förslag till rättsakter som föll inom ramen för protokoll nr 2 det året. Man kan därför se en något avtagande trend i relativa termer mellan dessa båda år, även om mängden i absoluta siffror av såväl motiverade yttranden som bidrag under 2013 är högre än för 2012.

6. Hjälpmedel för informationsutbyte och nätverksarbete

6.1 Interparlamentariskt informationsutbyte i EU-frågor – Ipex

Plattformen för interparlamentariskt informationsutbyte i EU-frågor (Ipex) inrättades som svar på en rekommendation från EU-talmanskonferensen i Rom 2000 och invigdes vid EU-talmanskonferensen i Köpenhamn 2006. Sedan dess har de nationella parlamenten i EU, Europaparlamentet och kandidatländerna bidragit med att ladda upp information kopplad till EU-frågor. Den 1 juli 2011, efter Lissabonfördragets ikraftträdande i december 2009, lanserades en ny webbplats för att möta de kommande utmaningarna.

Under 2013 har nya Ipex-funktioner utvecklats: två nya undersidor skapades till EU-talmanskonferensens sida för att arkivera alla dokument i anslutning till de nya interparlamentariska konferenser som inrättats av EU-talmanskonferensen vid dess sammanträden i Warszawa 2012 och i Nicosia 2013.

---

⁸ En tredjedel av de nationella parlamenten röstar emot ett förslag, eller en fjärdedel i frågor på området rättsliga och inrikes frågor.

Under de senaste två åren har Ipex anpassats för att kunna motta dokument via Europeiska kommissionens nya plattform för kommunikation, kallad eTrustEx. Denna nya plattform blev fullt operationell i slutet av augusti 2013 och Ipex var, tillsammans med de nationella parlamenten, den första mottagaren av dokument som kommissionen sände genom denna nya och säkrade kommunikationskanal. I oktober 2013 tillmötesgick kommissionen Ipex begäran om att även få motta alla de dokument som tidigare enbart översändes till rådet. Följaktligen mottar också Europaparlamentet nu dessa dokument direkt. Ipex inkluderade också Kroatien bland de deltagande parlamenten och gjorde kroatiska till det 24:e navigationsspråket i tid för landets anslutning den 1 juli 2013.

När de nationella parlamentens motiverade yttranden föranledde ett andra ”gult kort” i slutet av oktober 2013 blev detta snabbt känt, bland annat tack vare att de nationella parlamentens motiverade yttranden snabbt laddades upp på Ipex. En bidragande faktor har också varit tillgången till engelska översättningar av de relevanta dokumenten. Detta blir allt vanligare.

Under 2013 ökade antalet nyheter som de nationella parlamenten lagt upp om evenemang och ämnen med anknytning till EU-frågor på webbplatsens nyhetssektion, vilket bidrog till utbyte av information som inte enbart gällde parlamentarisk granskning.

6.2 Europeiskt centrum för parlamentarisk forskning och dokumentation – CERDP

Under 2013 inkluderade CERDP – som drivs gemensamt av Europaparlamentet och Europarådets parlamentariska församling – 65 parlamentskammare från 53 länder och EU-institutioner (inklusive 41 parlament/kammare i EU-medlemsstater). 119 korrespondenter och tillförordnade korrespondenter företräder sina respektive parlament i nätverket och bidrar till CERDP:s huvudverksamhet som består av ett intensivt utbyte av information och bästa praxis.

254 förfrågningar översändes till nätverket och gav 6 328 svar, vilket i båda fallen är mindre än under 2012. Denna minskning kan med stor sannolikhet förklaras av det faktum att den institution som gör flest förfrågningar, den tyska förbundsdagen, hade val och därmed inte inkom med det vanliga antalet förfrågningar.

Europaparlamentet svarade i 33 fall, vilket är ett mindre antal än andra parlament, på grund av att det endast svarar på förfrågningar om praxis och förfaranden i parlamentet. Av än större vikt är att Europaparlamentet drog nytta av sitt medlemskap i nätverket och under 2013 översände åtta förfrågningar på begäran av olika avdelningar vid parlamentet. Två förfrågningar var kopplade till det kommande valet till Europaparlamentet och gällde specifika frågor av betydelse för upphörandet av mandatet för Europaparlamentets ledamöter. En annan förfrågan innehöll uppgifter om namnen på kvinnliga parlamentsledamöter i Europa och bidrog avsevärt till anordnandet av det årliga toppmötet 2013 ”Women in Parliaments – Global Forum (WIP)”, som hölls i Europaparlamentet i november 2013. Andra förfrågningar, till exempel om resebyråer och om parlamentens yttre förbindelser, samlade in data för riktmärkning för pågående projekt inom Europaparlamentets administration. Europaparlamentet anslog återigen en betydande budget till att förbättra och vidareutveckla CERDP:s webbplats.

Utifrån de gångna årens resultat och landvinningar framträder CERDP som en verklig framgångssaga för interparlamentariskt samarbete när det gäller parlamentens administration.

Den information som distribuerats genom nätverket kan knappast hittas någon annanstans. Seminarierna är ett tillfälle för parlamentens experter, som normalt sett har relativt svårt att träffa sina motparter, att utbyta bästa praxis. CERDP:s modell är en källa till inspiration för liknande projekt i världen, särskilt i Afrika och Latinamerika.

7. Trender i de interparlamentariska förbindelserna 2009–2014

Utvecklingen i förbindelserna mellan Europaparlamentet och de nationella parlamenten under de senaste fem åren har drivits på av de institutionella och rättsliga förändringarna i och med Lissabonfördraget, bland annat EU:s utvidgade befogenheter, och formats till en miljö präglad av den internationella ekonomiska och finansiella krisen. Särskilt krisen har drivit på nya, viktiga steg i utvecklingen på det rättsliga området och andra områden på EU-nivå. Många av dessa steg ger dock upphov till allvarliga frågeställningar om i vilken grad principer relevanta för parlamentarismen skyddas, såsom principerna om ansvarsskyldighet och öppenhet. Mer specifikt marginaliserar de nya mekanismer som skapats på EU-nivå på initiativ av de verkställande organen (t.ex. Europeiska stabilitetsmekanismen) i betydande grad parlamentets roll, även Europaparlamentets.

I denna miljö är spänningar mellan de nationella parlamenten och EU-organen, däribland Europaparlamentet, ofta uppenbara, eftersom många nationella parlament – om än inte alla – har varit djupt oroad över den upplevda förlusten av sin traditionella roll som folkets uttryck för den demokratiska viljan. Mot denna ogynnsamma ekonomiska, sociala och politiska bakgrund har de interparlamentariska förbindelserna inte desto mindre fortsatt att utvecklas för att svara på gamla och nya utmaningar, stärka förmågan hos varje parlament och alla samfällt att hålla den verkställande makten ansvarig för sina åtgärder, öka insynen, främja dialog och bästa praxis och försöka jämka samman meningsskiljaktigheter. Åtminstone sju trender kan iakttas och belyses nedan.

Den första trenden hänför sig till de nationella parlamentens stärkta formella deltagande inom EU:s institutionella struktur. Artikel 12 i EU-fördraget tydliggör att de nationella parlamenten aktivt bidrar till en välfungerande union. Denna princip förverkligas i protokoll nr 2 till Lissabonfördraget, som ger de nationella parlamenten befogenhet att granska förslag till EU-lagstiftning som inte omfattas av unionens exklusiva befogenhet. Trots att protokollet har banat väg för de nationella parlamentens kontakter med EU-organ också i frågor som går utöver subsidiaritetsprincipen⁹ har det ändå inte undgått kritik. Särskilt hävdar kritikerna att den period för parlamentarisk kontroll (åtta veckor) som föreskrivs i protokollet är otillräcklig och att kommissionens svar varit alltför generella och överlämnats med stora dröjsmål. Det faktum att de nationella parlamenten hittills har gett upphov till endast två fall av obligatorisk omprövning ("gula kort") genom protokollet har också kritiserats.

En slutsats kan vara att de nationella parlamenten ännu inte har lyckats uppnå ett effektivt samarbete sinsemellan i fråga om protokoll nr 2, trots ansträngningar, vare sig det är genom Cosac, genom informella möten eller genom intensifierade informella samordningsinsatser via Europaparlamentsbaserade företrädare för deras administrationer. Det låga antalet gula kort kan dock också tolkas som belägg för en mer skrupulös respekt för subsidiaritetsprincipen från Europeiska kommissionens sida. En tredje möjlig tolkning av det låga antalet gula kort är att inte alla parlament har samma synpunkt på ett givet förslag till

---

⁹ Detta bekräftas av att nära 80 procent av de skriftliga inläggen från nationella parlament i samband med förslag till rättsakter inom ramen för protokoll 2 inte ifrågasätter deras giltighet i termer av subsidiaritetsprincipen.

rättslig åtgärd. Det är särskilt intressant att notera att även de båda kamrarna inom ett och samma parlament kan vara oeniga om huruvida ett förslag är förenligt med subsidiaritetsprincipen. Europaparlamentet har å sin sida hittills haft en främst reflektiv ståndpunkt, eftersom genomförandet av protokollet främst gäller kommissionen som typiskt sett är den utfärdande institutionen. Den 4 februari 2014 antog emellertid kammaren en parlamentsresolution som uttryckligen behandlar frågan om subsidiaritet och tar upp några av de huvudsakliga kritiska synpunkter som uttryckts i samband med protokollets funktion¹⁰.

En andra trend när det gäller de interparlamentariska förbindelserna under de senaste fem åren har varit att interparlamentariska ”konferenser” beslutas genom en politisk överenskommelse inom EU-talmanskonferensen. Ett tydligt exempel är konferensen om den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken/den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken, som fastställdes av EU-talmanskonferensen vid dess möte i Warszawa i april 2012. Enligt observatörer går utvecklingen stadigt mot att den interparlamentariska konferensen om den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken/den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken blir den interparlamentariska plattformen för granskning av EU:s utrikes-, säkerhets- och försvarspolitik, samtidigt som man undviker inrättandet av nya strukturer eller församlingar. Denna konferens besöks regelbundet av över 100 nationella parlamentsledamöter och av en delegation med 16 ledamöter av Europaparlamentet, och ger en unik möjlighet till interparlamentarisk debatt om EU:s centrala utrikespolitiska frågor med vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik. Mer nyligen, i Nicosia i april 2013, nådde EU-talmanskonferensen en överenskommelse om införandet av allmänna principer för anordnandet av konferensen på grundval av artikel 13 i fördraget om stabilitet, samordning och styrning inom Ekonomiska och monetära unionen. I båda fallen speglar de interparlamentariska forum som inrättats med hjälp av EU-talmanskonferensen å ena sidan de utökade aktiviteterna på EU-nivå gällande frågor som traditionellt reglerats på nationell nivå och å andra sidan parlamentens vilja att utöva ansvarsskyldighet och granskning av dessa aktiviteter, vilka i stort drivs av det verkställande organet.

En tredje trend är att interparlamentariska samarbetsformer föreskrivs i fördragen. Detta framgår tydligt av artikel 88 i EUF-fördraget, som handlar om kontroll av Europols verksamhet. Detta står i kontrast till den traditionella situationen, där interparlamentariska sammanträden i stor utsträckning anordnats utanför den rättsliga grundens område, med särskilt undantag för Cosac som har stöd i artikel 10 i protokoll nr 1 till fördraget. Det bör också noteras att dessa former för interparlamentariskt samarbete antar en mer permanent, fast struktur och ofta fordrar diskussioner mellan de olika parlamenten om deras omfång och villkor. Antagandet av en förordning om parlamentarisk kontroll av Europol har särskilt stöd i artikel 88 i EUF-fördraget, med användning av det ordinarie lagstiftningsförfarandet. Vid EU-talmanskonferensen i Stockholm 2010 och Brysselkonferensen 2011 enades talmännen om behovet av kontroll av Europol genom ett interparlamentariskt organ som på regelbundet sammanför företrädare från de nationella parlamenten och Europaparlamentet. Europaparlamentets utskott för medborgerliga fri- och rättigheter (LIBE) fick sedan i uppgift att anordna regelbundna sammanträden om Europol med motsvarande utskott vid de nationella parlamenten. I linje med detta har LIBE-utskottet sedan 2010 anordnat årliga interparlamentariska utskottssammanträden om bestämmelserna för parlamentarisk kontroll av Europols verksamhet, senast den 14 november 2013. Denna fråga är nu, tillsammans med

---

¹⁰ Europaparlamentets resolution av den 4 februari 2014 om EU-lagstiftningens ändamålsenlighet, subsidiaritet och proportionalitet – 19:e rapporten om bättre lagstiftning avseende 2011 (2013/2077(INI)), punkterna 21–30.

andra bestämmelser i förslaget om Europol, under förhandling mellan parlamentet och rådet efter antagandet av parlamentets ståndpunkt vid första behandlingen den 25 februari 2014. I väntan på en överenskommelse med rådet är det värt att notera att detta är det första område där det interparlamentariska samarbetet kommer att regleras genom EU-lagstiftning. Det starka deltagandet från EU-talmanskonferensen på dessa områden visar också att detta organ kommer att fortsätta vara ett viktigt forum för debatt i frågor som demokratisk ansvarsskyldighet och styrning och en katalysator för framtida utveckling på området interparlamentariska förbindelser. Vid sitt sammanträde i april 2014 i Vilnius tog EU-talmanskonferensen åter upp interparlamentariskt samarbete på området med frihet, säkerhet och rättvisa, och pekade på EU-talmanskonferensens önskan att vara involverad i den parlamentariska kontrollen av Europol och utvärderingen av Eurojusts verksamhet.

En fjärde trend gäller det faktum att vissa former av interparlamentariskt samarbete minskar i betydelse. Framför allt har både antalet gemensamma parlamentariska sammanträden och gemensamma utskottssammanträden minskat avsevärt och nått en punkt där inga gemensamma parlamentariska sammanträden har anordnats sedan 2012 (jämfört med två per år tidigare). Denna trend speglar delvis vissa betydande organisatoriska svårigheter som minskar intresset för dem och delvis det faktum att de – särskilt vad gäller gemensamma parlamentariska sammanträden – har begränsad direkt inverkan på den kontinuerliga parlamentsverksamheten och är lämpade för mer generella diskussioner¹¹.

En femte och relativt närliggande trend är att vissa befintliga forum för interparlamentariska förbindelser är i behov av viss reflektion gällande deras framtid. Cosac kan anföras som ett framstående exempel i detta avseende. Hösten 2013 firade Cosac sitt 50:e halvårssammanträde. Trots att Cosacs lagstadgade roll är att vara ett ”organ för utbyte av information och bästa praxis mellan Europeiska unionens parlament, och framför allt ... de praktiska aspekterna av parlamentarisk kontroll”¹², har de senaste fem årens diskussioner vid Cosacs sammanträden dominerats av ledamöter av de nationella och europeiska verkställande organen. Dessa utgör omkring 60 procent av huvudtalarna. Däremot kommer mindre än 30 procent av talarna från parlamenten¹³. Vid de nio Cosac-sammanträdena från det svenska ordförandeskapet (2009) till det litauiska ordförandeskapet (2013) var det bara 16 procent av debatterna som var av rent interparlamentarisk karaktär, medan de utvalda huvudtalarna vid 63 procent av debatterna enbart kom från verkställande organ (antingen europeiska eller nationella) utan att parlamentsledamöter involverades. Det finns därför anledning att fråga huruvida syftet att utbyta information och bästa praxis mellan parlamenten, vilket stöds av Europaparlamentet, fortsatt är satt i fokus vid Cosacs senaste förfaranden. Det förefaller dock som om dialogen med EU:s verkställande organ är en väsentlig del av Cosacs verksamhet för många nationella parlament.

Deltagandet i Cosac av ledamöter av Europaparlamentet från specialiserade utskott har inte löst det grundläggande problemet med strukturen från grundandet, som en konferens med

---

¹¹ Det kan upprepas att gemensamma parlamentariska sammanträden infördes efter det att förslaget till europeisk konstitution förkastats som ett sätt att liva upp debatten om europeisk integration.

¹² Cosacs arbetsordning, artikel 5.2.

¹³ 21 ledamöter av Europeiska kommissionen, inklusive ordförande José Manuel Barroso (två gånger) och vice ordförande Maroš Šefčovič (10 gånger), Europeiska rådets ordförande Herman Van Rompuy (en gång), den höga representanten för Bosnien och Hercegovina (en gång) och EU-tjänstemän (två gånger) samt sex premiärministrar, 18 nationella ministrar och en nationell tjänsteman. 10 aktiva ledamöter av Europaparlamentet och två tidigare talmän i Europaparlamentet samt 11 aktiva ledamöter av nationella parlament. De återstående talarna var tre unga medborgare, fem företrädare från universitet, institut, stiftelser och två företrädare för näringslivet (tillsammans 10 talare, 12 procent).

ledamöter av parlamentsutskott för EU-frågor med en generell inriktning, vars bidrag fokuserar mer på institutionella frågor än på (individuell, specialiserad) politik. Samtidigt kan det observeras att diskussioner mellan ledamöter av Europaparlamentet och nationella parlamentsledamöter om specifika politiska områden tenderar att hållas utanför ramen för Cosac. Mot bakgrund av det ovanstående kan man notera att målet att inrätta ett interparlamentariskt forum för debatt, åtminstone på viktiga specifika områden för rättsliga åtgärder, i nuläget tenderar att förverkligas inom separata specialiserade forum snarare än genom Cosac.

En sjätte trend är till skillnad från de föregående trenderna att vissa andra former för samarbete ökar både i antal och i betydelse. I linje med rekommendationerna från Europaparlamentets styrgrupp för förbindelserna med de nationella parlamenten, har särskilt antalet interparlamentariska utskottssammanträden ökat stadigt¹⁴. Allt som allt har omkring 60 interparlamentariska utskottssammanträden anordnats sedan 2009 i ett stort antal frågor. I enlighet med rekommendationerna från styrgruppen, reflekterar nu också utskott över de planerade interparlamentariska utskottssammanträdena sex månader i förväg och översänder sina förslag för validering först till utskottsordförandekonferensen och slutligen till talmanskonferensen¹⁵. En kalender med alla interparlamentariska evenemang offentliggörs därefter och sprids till alla nationella parlament. Hela processen med övervägande och validering på förhand av planerade interparlamentariska utskottssammanträden syftar till bättre samordning av interparlamentariska aktiviteter och undvikande av överlappningar. I detta syfte inkluderar denna kalender också de interparlamentariska aktiviteterna för ordförandeskapets parlament¹⁶. Ändå måste det noteras att det finns betydande skillnader mellan Europaparlamentets utskott när det gäller interparlamentariska utskottssammanträden. Vissa utskott anordnar till exempel ett eller flera interparlamentariska utskottssammanträden varje år, medan andra inte har anordnat något interparlamentariskt utskottssammanträde under de senaste fem åren. Trots den allmänna preferensen för interparlamentariska utskottssammanträden, pekar resultat från frågeformulär och interna undersökningar om dessa sammanträden även på behovet av kontinuerlig reflektion om deras format, innehåll och tidsmässiga planering.

Det kan till exempel vara så att det hittillsvarande enhetliga tillvägagångssättet vid interparlamentariska utskottssammanträden inte längre är det som bäst motsvarar de enskilda utskottens intressen. I detta avseende är en viktig utveckling under de senare åren anordnandet av sammanträden för enbart ordförande. Vissa utskott, till exempel utskottet för ekonomi och valutafrågor och utskottet för utrikesfrågor, har anordnat sådana sammanträden med sikte på en mer fokuserad diskussion. Det förefaller verkligen som om de interparlamentariska utskottssammanträdena i framtiden kommer gå mot mer diversifierade format, i linje med behoven och målsättningarna inom varje anordnande utskott.

En sista trend som kan iakttas gäller teknikens ökade betydelse på de interparlamentariska förbindelsernas område. Videokonferenser vinner till exempel mark som ett sätt att hålla interparlamentariska sammanträden och erbjuder betydande fördelar när det gäller kostnader och restid. Vidare har IpeX fullständigt omarbetats och finns nu tillgängligt på alla 24 officiella EU-språk och erbjuder en tillförlitlig och tidsenlig plattform för

---

¹⁴ Styrgruppen för förbindelserna med de nationella parlamenten: ”Rekommendationer till talmanskonferensen”, rekommendation 3.

¹⁵ *Ibid.*, rekommendation 1.

¹⁶ En översyn av interparlamentariska aktiviteter för ordförandeskapets parlament kan erhållas på: www.IPEX.eu.

informationsutbyte. Kopplingen mellan teknik och traditionella och nya former för interparlamentariska förbindelser är uppenbar bland annat i samband med forum som EU-talmanskonferensen, konferenserna om den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken/den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken och om artikel 13 i fördraget om *stabilitet, samordning och styrning inom Ekonomiska och monetära unionen*, för vilka Ipex har särskilda sidor med alla relevanta dokument. Dessutom bidrar Ipex till genomförandet av protokoll nr 2 och fungerar som den huvudsakliga plattformen för att tillgå information i de olika skedena av den parlamentariska kontrollen i varje parlament och kammare inom EU, tillsammans med relevanta dokument, däribland motiverade yttranden och bidrag. Också när det gäller CERDP har tekniken medfört avsevärda förbättringar. Tack vare Europaparlamentets finansiella investering har CERDP:s webbplats blivit den centrala plattformen för utbyte och lagring av jämförande information om parlamentspraxis. Ett elektroniskt arbetsflöde bidrar till att organisera överföringen av förfrågningar och svar på ett smidigt sätt och har blivit fullt accepterat av alla deltagare i nätverket. En kraftfull sökmotor gör det möjligt att utnyttja kunskapsdatabasen på ett bättre sätt för att spara tid, undvika dubbelarbete och slutligen uppnå den bästa tillgången till information. Alla dessa exempel visar teknikens potential att i många avseenden underlätta det interparlamentariska samarbetet.

BILAGA TILL ÅRSRAPPORT 2013

- I. Cosac-sammanträden – ämnen och huvudtalare**
- II. Interparlamentariska utskottssammanträden och andra interparlamentariska sammanträden**
- III. Bilateral besök (inklusive videokonferenser)**
- IV. Mekanismen för tidig varning**
- V. Europeiskt centrum för parlamentarisk forskning och dokumentation (CERDP): Förteckning av jämförande förfrågningar som inletts av Europaparlamentet och förteckning över seminarier och stadgeenliga sammanträden**

BILAGA 1 – Cosac-sammanträden – ämnen och huvudtalare

EVENEMANG	ÄMNEN	HUVUDTALARE/PANELDELTAGARE
<p>Sammanträde för Cosacs ordförande 27–28 januari 2013 Dublin</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Prioriteringar för det irländska ordförandeskapet för Europeiska unionens råd • Europas framtid: mot en verklig ekonomisk och monetär union 	<ul style="list-style-type: none"> • Brendan Howlin, T.D., minister för offentliga utgifter och reform • Maroš Šefčovič, vice ordförande med ansvar för kontakter mellan institutionerna och administration
<p>49:e Cosac-sammanträdet (plenarsammanträde) 23–25 juni 2013 Dublin</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Tillbakablick och framtidsperspektiv • Framtiden för den europeiska integrationen • Resultat angående utveckling • En europeisk framtid för unga medborgare • Utvidgning och grannskapspolitik – upprätthålla drivkraften 	<ul style="list-style-type: none"> • An Taoiseach Enda Kenny T.D., Irlands premiärminister • Herman De Croo, före detta talman i den belgiska deputeradekammaren, och Brendan Halligan, ordförande, Institute of International and European Affairs • Paneldiskussion med Mo Ibrahim, ordförande, Mo Ibrahim Foundation, Michèle Striffler, vice ordförande för Europaparlamentets utskott för utveckling, och Barry Andrews, verkställande direktör, GOAL • Ruairi Quinn TD, minister för utbildning och kompetens, och inlägg av tre unga europeiska medborgare: Nevin Öztop (Turkiet), Rachel Creevy (Irland), Marietta Herfort (Ungern) • Valentin Inzko, hög representant för Bosnien och Hercegovina, och Erwan Fouéré, Associate Senior Research Fellow, Centre for European Policy Studies, Bryssel, förste svarande: Miguel Ángel Martínez, Europaparlamentets vice talman
<p>Sammanträde för Cosacs ordförande 7–8 juli 2013 Vilnius</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Prioriteringar för det litauiska ordförandeskapet för Europeiska unionens råd • Mot en politisk och ekonomisk union: kommande steg 	<ul style="list-style-type: none"> • Linas Linkevičius, utrikesminister för Republiken Litauen • Maroš Šefčovič, vice ordförande för Europeiska kommissionen med ansvar för kontakter mellan institutionerna och administration

<p>50:e Cosac-sammanträdet (plenarsammanträde) 27–29 oktober 2013 Vilnius</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Det nuvarande läget för det litauiska ordförandeskapet i Europeiska unionens råd • Firandet av det 50:e Cosac-sammanträdet – Cosacs bidrag till att stärka det interparlamentariska samarbetet i EU • Valet till Europaparlamentet 2014: Plattform för debatt om EU:s framtid med dess medborgare • Parlamentarisk diplomati – Europaparlamentet–Ukraina – en fallstudie • Europa 2020-strategins genomförande • Den demokratiska legitimiteten i EU och rollen för parlamenten i EU • Den digitala agendan: utmaningar och perspektiv: it-säkerhet – fördelar för företag 	<ul style="list-style-type: none"> • H. E. Algirdas Butkevičius, premiärminister för Republiken Litauen • Laurent Fabius, utrikesminister för Republiken Frankrike • Pat Cox, före detta talman för Europaparlamentet och Andrew Duff, ledamot av Europaparlamentets utskott för konstitutionella frågor, föredragande för förbättring av de praktiska organisationsmetoderna i samband med valet till Europaparlamentet 2014 • Pat Cox, före detta talman för Europaparlamentet • Maroš Šefčovič, vice ordförande för Europeiska kommissionen med ansvar för kontakter mellan institutionerna och administration, och Pervenche Berès, ordförande för Europaparlamentets utskott för sysselsättning och sociala frågor • Eva Kjer Hansen, ordförande för utskottet för EU-frågor vid det danska folketinget, Dominic Hannigan, ordförande för det gemensamma utskottet för EU-frågor i det irländska parlamentet, och Hans-Gert Pöttering, före detta talman för Europaparlamentet, ledamot av Europaparlamentet • Rudolf Peter Roy, avdelningschef för säkerhetspolitik och sanktioner vid Europeiska utrikestjänsten, och Ilja Laurs, verkställande direktör för GetJar, vinnare av priset ”European Manager of the Year 2011 Award”, utdelat av European Business Press (EBP)
---	--	---

BILAGA II

Europaparlamentets interparlamentariska utskottssammanträden med de nationella parlamenten i Bryssel och övriga interparlamentariska sammanträden (*)

Statistik för 2013

(*) Alla evenemang är interparlamentariska utskottssammanträden om inte annat anges.

<u>Utskott</u>	<u>Evenemang</u>	<u>Datum</u>	<u>Nationella parlament</u>			<u>Europa-</u> <u>parlamentet</u>
			<u>Parla-</u> <u>ments-</u> <u>ledamöter</u>	<u>Nationella</u> <u>parlament</u>	<u>Kammare</u>	<u>Ledamöter av</u> <u>Europa-</u> <u>parlamentet</u>
<i>JURI</i>	<u>Workshop</u> om civilrätt och rättvisa: "Åtnjuter EU-medborgarna fri rörlighet?"	23 januari	8	7	7	8
<i>ECON/BUDG/ EMPL</i>	Europeiska parlamentsveckan inom ramen för den europeiska planeringsterminen	28–30 januari	100	26	33	70
<i>AFET/SEDE</i>	<u>Diskussion</u> med utrikesministrarna Carl Bildt och Radoslaw Sikorski: mot en europeisk global strategi	21 februari	15	12	13	35
<i>FEMM</i>	Interparlamentariskt utskottssammanträde om "kvinnors svar på krisen"	7 mars	14 + 2 TR	13 + TR	16	20
<i>ENVI</i>	Interparlamentariskt utskottssammanträde om "jämlik och effektiv tillämpning av EU:s miljölagstiftning – varför sker det inte?"	26 mars	27 + 1 HR	16 + 1 HR	20 + 1 HR	27
<i>DEVE</i>	Interparlamentariskt utskottssammanträde om "politisk samstämmighet för utveckling: hur Europaparlamentet och de nationella parlamenten kan arbeta tillsammans"	23 april	28 + 1 HR + 2 NO	1 +1NR	18 +1HR +1NO	8
<i>AFET/SEDE</i>	<u>Diskussion</u> om "det europeiska försvarets framtid: ett Natoperspektiv" och konferens om "att förstå politisk islam: synpunkter inifrån"	6–7 maj	7	7	6	39
<i>CRIM</i>	Interparlamentariskt utskottssammanträde om "bekämpning av organiserad brottslighet, korruption och penningtvätt"	7 maj	19 + 4 HR + 2 NO	12 + HR + NO	12 + HR + NO	12
<i>JURI/FEMM</i>	<u>Diskussion</u> En jämnare könsfördelning bland icke verkställande styrelseledamöter i börsnoterade företag och därmed sammanhängande åtgärder	19 juni	12 + 1 HR	9 + 1 HR	10 + 1 HR	8

**Europaparlamentets interparlamentariska utskottssammanträden med de nationella parlamenten i Bryssel
och övriga interparlamentariska sammanträden (*)
Statistik för 2013**

(*) Alla evenemang är interparlamentariska utskottssammanträden om inte annat anges.

Utskott	Evenemang	Datum	Nationella parlament			Europa- parlamentet
			Parla- ments- ledamöter	Nationella parlament	Kammare	Ledamöter av Europa- parlamentet
LIBE/JURI	Interparlamentariskt utskottssammanträde om "skapandet av ett område med frihet, säkerhet och rättvisa: det rådande läget beträffande polissamarbete och straffrättsligt samarbete"	20 juni	32 + 1 HR + 3 NO	19 + HR + NO	24 + HR + NO	28
JURI	<u>Workshop</u> om "Förslaget till en gemensam europeisk köplag: fortsatt utveckling"	10 juli	7	6	6	6
ECON	<u>Diskussion</u> "2013 års omgång av den europeiska planeringsterminen"	17 september	14	12	12	20
AFET/DROI	Interparlamentariskt utskottssammanträde om "genomförandet av EU:s strategiska ram och handlingsplan för mänskliga rättigheter och demokrati"	25 september	19	12	13	18
AFET/SEDE	<u>Sammanträde öppet för ordförandena i nationella utskott med EU-relevans</u> "Det europeiska försvarets framtid"	5 november	14	10	9	25
CONT	Interparlamentariskt utskottssammanträde: "Mot bättre spendering – modeller för parlamentarisk granskning av utgifter"	14 november	18	13	13	8
LIBE	<u>Sammanträde öppet för ordförandena i nationella utskott med EU-relevans</u> Europeiska unionens organ för samarbete och fortbildning inom brottsbekämpning (Europol) och upphävande av besluten 2009/371/RIF och 2005/681/RIF	14 november	7	6	6	43
REGI	Interparlamentariskt utskottssammanträde: "Mot produktiv investering för tillväxt och sammanhållning genom förbättrad synergi mellan lokal nivå, nationell nivå och EU-nivå för att förverkliga Europa 2020-strategin"	27 november	25	15	15	21
ITRE	<u>Gemensamt utskottssammanträde</u> om "EU:s inre energimarknad för det 21:a århundradet"	17 december	30 + 3 NO + 1 TR + 2 XK	16 +NO+TR+XK	18 +NO+TR +XK	60
TOTALT	18 interparlamentariska sammanträden		404 + 23			

**Europaparlamentets interparlamentariska utskottssammanträden med nationella parlament
och övriga interparlamentariska sammanträden (*) i Bryssel**
Statistik för 2014

(*) Alla evenemang är interparlamentariska utskottssammanträden om inte annat anges.

<u>Utskott</u>	<u>Evenemang</u>	<u>Datum</u>	<u>Nationella parlament</u>			<u>Europa-</u> <u>parlamentet</u>
			<u>Parlaments-</u> <u>ledamöter</u>	<u>Nationella</u> <u>parlament</u>	<u>Kammare</u>	<u>Ledamöter</u> <u>av Europa-</u> <u>parlamentet</u>
ECON/BUDG/ EMPL	<u>Europeiska parlamentsveckan</u> Interparlamentarisk konferens om ekonomiskstyrning i EU (artikel 13 fördraget om stabilitet, samordning och styrning) Europeiska planeringsterminen, omgångarna 2013 och 2014	20–22 januari	136	28	41	58
	<u>Parlamentariskt forum</u> Värdar: Miguel Angel Martínez och Othmar Karas, vice talmän ”Parlament inom EU i global styrning”	18 februari	28	15	16	8
FEMM	Interparlamentariskt utskottssammanträde om ”förebyggande av våld mot kvinnor – en utmaning för alla”	5 mars	34	20	22	8
LIBE	<u>Gemensamt utskottssammanträde</u> om ”framtida prioriteringar på området för medborgerliga rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor”	19 mars	37 +1 AL + 2 XK + 2 ME + 1 TR	24 + AL + XK + ME + TR	19 + AL + XK + ME + TR	60
<u>TOTALT</u>	<u>4 interparlamentariska sammanträden</u>		<u>235</u> + 6			

BILAGA III

GD Parlamentets ledning – förbindelser med de nationella parlamenten Enheten för lagstiftningsdialog – Enheten för institutionellt samarbete			
Bilaterala besök – 2013			
Datum	Land/ Kammare	Utskott/Annat	Typ av besök
JAN/FEB			
22 jan	UK - House of Lords	Underutskott C Europeiska utrikestjänsten besök i Bryssel	Ledamöters arbetsbesök
23 jan	UK - House of Lords	Underutskott D energifrågor	Ledamöters arbetsbesök
28 jan	UK - IE	Utskottet för EU-frågor vid det brittisk-irländska parlamentariska organet	Ledamöters arbetsbesök
30 jan	UK - House of Lords	Underutskotten E & F protokoll 36	Ledamöters arbetsbesök
31 jan	UK - House of Commons	Utskottet för offentlig förvaltning	Ledamöters arbetsbesök
MARS/APRIL			
4–5 mars	FI - Eduskunta	Delegation från stora utskottet vid Finlands riksdag	Ledamöters arbetsbesök
4–5 mars	LT- Seimas	Utskottet för EU-frågor och utskottet för utrikes frågor	BUDG, ECON, ITRE, AFET, IMCO
7–8 mars	LT- Seimas	Besök inför ordförandeskapet	AGRI, ENVI, REGI, EMPL
18–19 mars	LT- Seimas	Besök inför ordförandeskapet	ECON, BUDG
9 apr	FR - Assemblée Nationale	Ledamot av utskottet för EU-frågor	Ledamöters arbetsbesök
22 apr	IE - Oireachtas	Delegation från det gemensamma utskottet för utrikes frågor och handel	Ledamöters arbetsbesök
MAJ/JUNI			
13 maj	UK - House of Commons	Utskottet för granskning av europeiska frågor	Ledamöters arbetsbesök
14–16 maj	EE - Riigikogu	Tjänstemannadelegation	Studiebesök
27 maj	NL - Tweede Kamer	Hälsoutskottet	ENVI-utskottets ledamöter
30 maj	UK - House of Commons	Tjänstemannadelegation	Studiebesök
25 juni	UK - House of Commons	Utskottet för transport	Ledamöters arbetsbesök
26 juni	Nordiska rådet	Välfärdsutskottet	Ledamöters arbetsbesök
27 juni	UK - House of Commons	Tjänstemannadelegation	ENVI, ITRE
JULI/AUG			

SEPT/OKT			
24 sep	PL - Senat	Ordförande och ledamöter av 14 utskott	ITRE och LIBE
24–25 sep	SE - Riksdagen	Tjänstemannadelegation	Möten med tjänstemän vid Europaparlamentets utskott
25–26 sep	LV - Saeima	Talman, generaldirektör och övriga	Förberedelse för Lettlands ordförandeskap
26 sep	NL - Tweede Kamer	Studiebesök	Arbetslunch med ledamöter av Europaparlamentet
2 okt	UK - House of Lords	Utskottet för europeiska ekonomiska och finansiella frågor	Ledamöters arbetsbesök
2 okt	RO - Chamber of Deputies	Kammarens talman	Möte med Hannes Swoboda, ledamot av Europaparlamentet
14 okt	NL - Tweede Kamer	Utskottsassistenter	Möten med Marietje Schaake, ledamot av Europaparlamentet
14 okt	Nordic Council	Delegation	Ledamöters arbetsbesök
15 okt	IT - Senato della Repubblica	Senatorernas delegation	Ledamöters arbetsbesök
17 okt	FR - Assemblée Nationale	Ledamot av utskottet för EU-frågor	Ledamöters arbetsbesök om hormonstörande ämnen
17 okt	UK - House of Commons	Utskottet för miljö, livsmedel och landsbygdsfrågor	Tjänstemäns studiebesök
17 okt	UK - House of Lords	Underutskotten A, B och E	Ledamöters arbetsbesök
30 okt	FR - Sénat		LIBE, FEMM
NOV/DEC			
4 nov	UK - House of Lords	Utskottet för EU:s utrikes frågor	Ledamöters arbetsbesök
4–5 nov	DK - Folketing	Tjänstemannadelegation	Studiebesök
4–5 nov	SE - Riksdag	Enheten för EU-samordning	Tjänstemäns arbetsbesök
7 nov	UK - House of Commons	Utskottet för walesiska frågor	Ledamöters arbetsbesök
12 nov	UK - House of Lords	Underutskottet för den inre marknaden, infrastruktur och sysselsättning	Ledamöters arbetsbesök
13 nov	UK - House of Commons & UK - House of Lords	Granskningsenhet och bibliotek samt överhusets utskott för ekonomiska frågor	Tjänstemäns studiebesök
25 nov	EE - Riigikogu	Utskottet för EU-frågor	Ledamöters arbetsbesök
27 nov	Nordic Council	Nordiska rådets presidium	Ledamöters arbetsbesök
26 nov	NL - Tweede Kamer	Chefer inom personaladministration	Guidad tur i Europaparlamentet
2 dec	AT Parliament	Avdelningen för EU-frågor	Tjänstemäns studiebesök
3 dec	DK - Folketing	Tjänstemannadelegation	Utskottssammanträden
4 dec	ES - Cortes	Utskottet för EU-frågor, utrikesfrågor och ekonomiska frågor	Ledamöters arbetsbesök

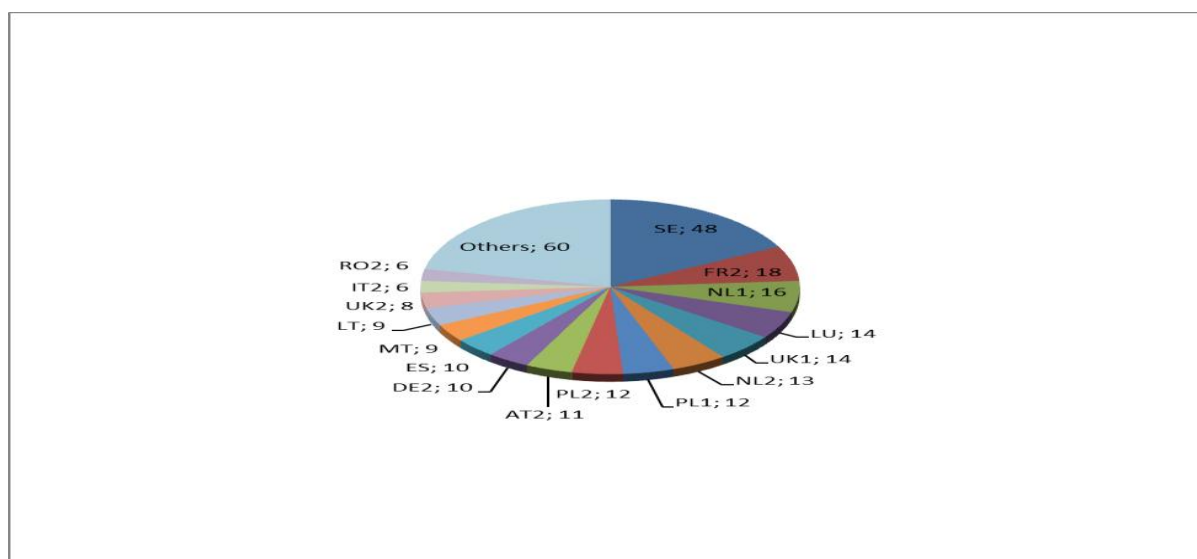
**FÖRTECKNING ÖVER FÖRKORTNINGAR
NATIONAL PARLIAMENTS/CHAMBERS
USED IN ANNEX IV**

AT1	Österrike	Nationalrat	IT1	Italien	Camera dei Deputati
AT2	Österrike	Bundesrat	IT2	Italien	Senato della Repubblica
BE1	Belgien	Chambre des Représentants	LV	Lettland	Saeima
BE2	Belgien	Sénat	LT	Litauen	Seimas
BG	Bulgarien	Narodno sabranie	LU	Luxemburg	Chambre des Députés
CY	Cypern	Vouli ton Antiprosopon	MT	Malta	Kamra tad-Deputati
CZ1	Tjeckien	Poslanecká sněmovna	NL1	Nederländerna	Tweede Kamer
CZ2	Tjeckien	Senát	NL2	Nederländerna	Eerste Kamer
HR	Kroatien	Hrvatski Sabor	PL1	Polen	Sejm
DK	Danmark	Folketinget	PL2	Polen	Senat
EE	Estland	Riigikogu	PT	Portugal	Assembleia da República
FI	Finland	Eduskunta	RO1	Rumänien	Camera Deputaţilor
FR1	Frankrike	Assemblée nationale	RO2	Rumänien	Senatul
FR2	Frankrike	Sénat	SK	Slovakien	Národná rada
DE1	Tyskland	Bundestag	SI1	Slovenien	Državni zbor
DE2	Tyskland	Bundesrat	SI2	Slovenien	Državni svet
EL	Grekland	Vouli ton Ellinon	ES	Spanien	Congreso de los Diputados
HU	Ungern	Országgyűlés	ES	Spanien	Senado
IE1	Irland	Dáil Éireann	SE	Sverige	Riksdagen
IE2	Irland	Seanad Éireann	UK1	Förenade kungariket	House of Commons
			UK2	Förenade kungariket	House of Lords

BILAGA IV

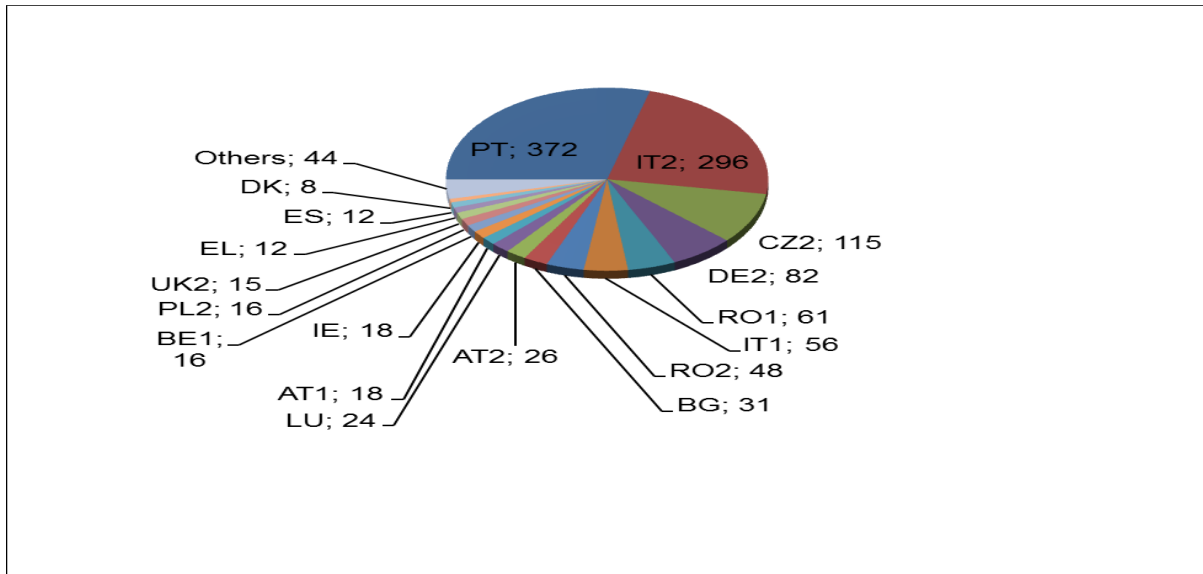
Mekanismen för tidig varning

Motiverade yttranden efter parlamentskammare (2010–2013)¹⁷

¹⁷ Parlament/kammare med fem eller färre motiverade yttranden (MY) samlade i ”övriga”: 5 MY: CY, IT1; 4 MY: DK, RO1; 3 MY: BE1, CZ1, CZ2, DE1, EL, FI, PT, SK; 2 MY: AT1, BE2, BG, IE*, IE1, LV; 1 MY: EE, FR1, HU, IE2, NL*, SI1; 0 MY: HR, SI2 (*= gemensamt för båda kamrarna).

Bidrag efter parlamentskammare (2010–2013)¹⁸

¹⁸ Parlament/kammare med fem eller färre motiverade yttranden (MY) samlade i ”övriga”: 5 bidrag: PL1; 4 bidrag: CY; CZ1, EE, LT, UK1; 3 bidrag: FR2, NL2; 2 bidrag: FI, FR1, MT, NL1; 1 bidrag: BE2; DE1, HU, LV, SE; 0 bidrag: HR, SI1, SI2, SK.

BILAGA V

Europeiskt centrum för parlamentarisk forskning och dokumentation

A. Frågor som politiska organ och administrativa avdelningar inom Europaparlamentet tog upp med centrumets nätverk under 2013 i jämförande förfrågningar:

- Kontorsmöblemang och IKT-utrustning för ledamöter
- Parlamentens yttre förbindelser
- Åsidosättande av subsidiaritetsprincipen i artikel 8 i protokoll nr 2 till Lissabonfördraget – bestämmelser som gäller parlamenten
- Rättsliga skyldigheter gällande avslutandet av assistenters anställningsavtal
- Namn på kvinnliga parlamentsledamöter i EU
- Regler för att tillträda uppdrag som ledamot av ett nationellt parlament
- Jämförelse av revisionsuttalanden från högre revisionsinstitutioner inom ramen för parlamentarisk kontroll av genomförandet av nationella budgetar (nu med dokument)

B. 2013 års seminarier och stadgeenliga sammanträden för Europeiskt centrum för parlamentarisk forskning och dokumentation

Evenemang	Ort	Datum
Seminarier 2013		
"Utbyta erfarenheter och lösningar för ett IKT-baserat parlament"	Baku	28–29 november
"Modern teknik för att stödja parlamentsarbetet – tradition och utmaningar"	Sankt Petersburg	19–21 september
"Nya finanspolitiska ramar"	Wien	20–21 juni
Förfarande och praxis för att debattera och godkänna långsiktiga nationella strategier vid parlament	Tallinn	30–31 maj
"Parlamentsbibliotek och -arkiv och deras roll i bevarandet av det historiska och kulturella arvet i deras länder"	Paris	31 maj–1 juni
Seminarium "Parli@ments on the Net XI" – lansering av det digitala parlamentet	London	2–3 maj
"Parlamentarisk forskning och mångfald av informationskällor tillgängliga för parlamentsledamöter"	Prag	3–5 april
Stadgeenliga sammanträden 2013		
Korrespondenternas årliga konferens	Warszawa	17–19 oktober
Sammanträde i det verkställande utskottet	Wien	12–13 september
Sammanträde i det verkställande utskottet	Stockholm	21–22 mars

Detta är en publikation från:
Direktoratet för förbindelser med de nationella parlamenten
Generaldirektoratet för parlamentets ledning
Europaparlamentet
<http://www.europarl.europa.eu/webnp/>